

HRVATSKO INFORMACIJSKO I DOKUMENTACIJSKO DRUŠTVO
CROATIAN INFORMATION AND DOCUMENTATION SOCIETY

HID - Drobilica

Godina XII, veljača 2015, br. 1

UDK 0+061

ISSN 1845-4569

Izdvajamo

Jednostavan način za
otkriti je li hrana u
restoranu skupa

str. 14

Pazite što pričate,
Samsungov pametni
televizor vas sluša

str. 10

Dim i ogledala
terorističkog čina u
Francuskoj

str. 6

Održana redovna godišnja
skupština HID-a

str. 2

Biblija se i tijekom 2014. u
hrvatskom jeziku potvrdila
kao živa knjiga

str. 6

Tko je naš najtraženiji
političar na internetu?

str. 11

Sadržaj

Održana redovna godišnja skupština HID-a	Str. 2
Upis članova i uplata članarine za 2015.	2
Počele isplate naknada autorima za posudbe u knjižnicama	3
Biblija se i tijekom 2014. u hrvatskom jeziku potvrdila kao živa knjiga	4
Dim i ogledala terorističkog čina u Francuskoj - rast države elektroničkog nadzora	6
Pazite što pričate, Samsungov pametni televizor vas sluša	10
Tko je naš najtraženiji političar na internetu?	11
Zbog rasizma Šveđani moraju mijenjati imena - 'Negro' postaje 'crna ptica'	12
Birokracija je svugdje ista	13
Jednostavan način za otkriti je li hrana u restoranu skupa	14

HID-Droblila

Izlazi dvomjesečno

Kontakt e-mail: ivo.tokic@ina.hr

HID

Co: Knjižnica IRB, Bijenička 54, 10000 Zagreb, Hrvatska

Održana redovna godišnja skupština HID-a

Redovna godišnja skupština HID-a održana je 17.12.2014. u Ilici 181 u Zagrebu. Skupština društva je usvojila izvješće Upravnog odbora o radu kao i plan rada za 2015. Najavljene su aktivnosti na većem povezivanju s drugim srodnim društvima u zemlji i inozemstvu, te na održavanju serije javnih susreta i predavanja na kojima bi se govorilo o pojedinim izazovnim temama iz informacijske znanosti i prakse, kao i sagledao dosadašnji razvoj i doprinos istaknutih pojedinaca na području informacijske znanosti i prakse.

Usvojeni su prijedlozi Upravnog odbora o izmjeni Statuta kako bi se omogućilo eventualno kooptiranje pojedinih članova u Upravni odbor između dvije izborne skupštine u slučaju da Upravni odbor to ocijeni potrebnim u svrhu poboljšanja rada. Isto tako, usvojen je prijedlog o omogućavanju učlanjenja u društvo i studentima informacijskih znanosti za koje je učlanjenje besplatno.

Nakon službenog dijela skupštine, održan je božićni domjenak.

Ivo Tokić

Upis članova i uplata članarine za 2015.

Jedan od ciljeva HID-a u ovoj godini je upis novih članova. Osim zaposlenih i umirovljenih stručnjaka u području informacijskih znanosti i djelatnosti HID od ove godine pruža priliku i mladim nezaposlenim stručnjacima te studentima iz područjima informacijskih znanosti i djelatnosti poput knjižničarstva, arhivistike, dokumentacije, informatike i drugih.

Za HID je posebno važno da u vrijeme kada je izostala potpora države, oni zaposleni članovi koji još nisu uplatili članarinu za 2015. uplate po 50 kn godišnje članarine. To je moguće obaviti općom uplatnicom na način koji je prikazan na slici niže:

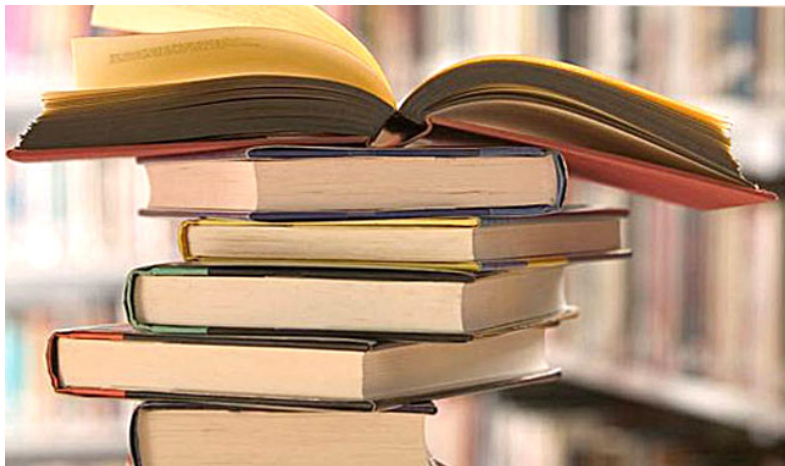
UNIVERZALNI NALOG ZA PLAĆANJE

PLATITELJ (naziv i adresa): Član: Ime i prezime Adresa		Valuta: ☐ HRK Iznos: =50,00
IBAN ili broj računa primatelja: HR8323400091100072825		Model: Poziv na broj primatelja:
PRIMATELJ (naziv i adresa): HID Bijenička 54 10000 Zagreb		Model: Poziv na broj primatelja:
Šifra namjene: Opis plaćanja:		Ime i prezime Članarina
Datum izvršenja:		
BIC ili naziv banke primatelja:		Pečat korisnika PU:
Valuta polunote: Troškovi: ☐ SEN ☐ SFA ☐ OUT		Potpis korisnika PU:

Posebno napominjemo da nezaposleni i studenti ne moraju platiti članarinu. Zahvaljujemo na vašim uplatama koje će omogućiti dalji rad društva!

Ivo Tokić

Počele isplate naknada autorima za posudbe u knjižnicama

Počele su dugo očekivane isplate naknada piscima, ilustratorima i prevoditeljima za posudbe u javnim knjižnicama u 2013. godini, za što je Ministarstvo kulture izdvojilo dva milijuna kuna, doznaje se u četvrtak u Društvu hrvatskih književnika, koje je ovlašteno za kolektivno ostvarivanje prava autora na naknadu za javnu posudbu njihovih djela.

Zasad je isplaćeno prvih pedeset naknada, što će se nastaviti sve dok se ne isplate svima koji su ostvarili to pravo. Za autore će biti isplaćeno 1.75 milijuna kuna - piscima oko 800 tisuća kuna, prevoditeljima 539 tisuća kuna, ilustratorima oko 190 tisuća kuna, a administrativni troškovi su 250 tisuća kuna.

Najveći iznos koji je dobio neki autor nešto je manji od 20 tisuća kuna. Prema pravilniku maksimalan iznos je 40 tisuća, a minimalni sto kuna, što je povećano nakon što se zaključilo da bi za isplatu ranije dogovorenih 50 kuna bili veći troškovi od koristi za autore.

U DHK-u nisu željeli govoriti o pojedinim iznosima, no na stranicama Nacionalne i sveučilišne knjižnice objavljena je ljestvica najposuđivanijih djela - na vrhu je prevoditeljica Vesna Valenčić (s više od 25 tisuća posudbi), ilustrator Tomislav Tomić (više od 20 tisuća) i prevoditeljica Mirna Čubranić (oko 18 tisuća).

Među prvih petnaestak na ljestvici autori su lektirnih naslova, Ivana Brlić Mažuranić, August Šenoa, Miroslav Krleža, Mato Lovrak, a od suvremenih autora Pavao Pavličić, Sanja Pilić, Miro Gavran i Hrvoje Hitrec. Od prevoditelja tu su Zlatko Crnković, Aleksandra Mihaljević-Barlović, Damir Biličić, Dragana Grozdanić, te ilustratori Pika Vončina, Stjepan Bartolić i Niko Barun.

Ukupni iznos naknade koji pripada autorima dijeli se s ukupnim brojem posudbi u županijskim narodnim knjižnicama, njih dvadeset, te se množi s brojem posudbi pojedinog autora. Za autore je to sto posto iznosa, prevoditelje 40 posto, a ilustratore deset do pedeset posto ovisno o tome je li djelomično ili potpuno ilustrirano djelo. Jedinična cijena posudbe je 1,49 kuna.

Svi neisplaćeni iznosi idu u poseban fond za razvoj djelatnosti, gdje je zasad oko 219 tisuća kuna, o čemu odlučuje odbor u kojemu su predstavnici Društva hrvatskih književnika, Hrvatskog društva pisaca i ULUPUH-ove sekcija za ilustraciju.

Pravo na naknadu ima 2055 autora, no dosad su prikupljeni podaci za njih 800 do 900, jer se moraju prikupiti podaci i za nasljednike preminulih autora, koji to pravo imaju 70 godina nakon njihove smrti, rekla je tajnica DHK-a Ružica Cindori. To je veliki korak za hrvatske autore, ali i Hrvatsku jer se to pravo dosad ostvaruje u samo 32 zemlje, među kojima nisu, primjerice, Bugarska, Rumunjska i Švicarska, dodala je.

Božidar Petrač, predsjednik DHK-a ustvrdio je kako je to bio težak i dug posao zato što su ga radili prvi put. Kada smo tražili ZAMP, koji ima iskustva, da nam u tome pomogne odbio nas je, vjerojatno smatrajući da je to premalen novac, pa smo za suradnika pronašli udrugu ZANA (Udruga za zaštitu prava nakladnika), rekao je.

Krajem prošle godine DHK je s Ministarstvom kulture potpisao ugovor na temelju kojega će se osigurati isti iznos za posudbe u 2014. godini.

Izvor: Politika plus

Biblija se i tijekom 2014. u hrvatskom jeziku potvrdila kao živa knjiga

Prema katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice tijekom 2014. godine izašlo je pet naslova Biblije za djecu, četiri oblika osmog izdanja "Zagrebačke" ili "Jeruzalemske Biblije" (meki, tvrdi i platneni uvez te skinplast), te dvosveščani naslov „Biblija u drami hrvatskoga ekspresionizma“. Znanstvena javnost posebno ističe dva književnoteorijska djela Jadranke Brnčić i Đurđice Garvanović-Porobija.

To, kao i podatak da se trenutačno rade najmanje dva nova prijevoda Biblije, u izdanju Hrvatskog biblijskog društva i Biblijskog instituta iz Zagreba, potvrđuje ocjenu jednog od najistaknutijih bibličara fra Bonaventure Dude kako je „hrvatski narod biblijski neishranjen“.

Hrvatska je književnost toliko prožeta biblijskom „topikom“ da se njezin znatan dio bez Biblije uopće ne može razumjeti – napisao je pjesnik i prevoditelj Marko Grčić. Do sličnog je zaključka došla i Đurđica Garvanović-Porobija, autorica netom izašle knjige „Veliki meštar sviju biblizama“ (Synopsis, Zagreb / Sarajevo), u kojoj je spojila dva iznimno utjecajna aktera hrvatske kulture: Bibliju i Miroslav Krležu.

Krleža: Ateist opsjednut Biblijom

Mnogi drže da je Krleža udaljen od kršćanskih, to jest biblijskih vrijednosti „kao vrag od tamjana“, što je folkloristički preoblikovan biblizam, objašnjava poticaj za svoj rad Garvanović-Porobija te dodaje da je njezina ideja bila srušiti ili barem uzdrmati ideološku predrasudu od koje često ne vidimo vrijednosti. Upravo je to vidljivo u slučaju Krleže i Biblije, ističe Garvanović-Porobija. Uхватила se u koštac s temom o čijoj obimnosti govori podatak da je samo o Krleži do 2000. bilo napisano više od šest tisuća radova, a o Bibliji toliko knjiga da, kako sama Biblija tvrdi, „ni u sam svijet ne bi stale“. Istraživanje, u kome se Garvanović-Porobija usredotočila na registriranje biblizama u odabranim dramskim tekstovima i romanima Miroslava Krleže, navelo ju je na zaključak da Krleže uistinu ne bi ni bilo bez Biblije. Pored svojih istraživanja poziva se na ranije ocjene upućenijih krležologa, osobito Stanka Lasića ili Darka Gašparovića, koji piše da je Krleža „opsjednut Biblijom“.

Većina čitatelja, čak i obrazovanih, smatra Krležu i Bibliju nespojivima, no Krleža je za svoje književne poruke odabrao upravo biblijsku retoriku, posebice onu starozavjetnih proroka, jer mu je ona davala potrebnu moć da „provrišti gnjevom svetih hvalospjeva“, kako je to poetski izrekao Tin, ističe Garvanović-Porobija.

Krleža je, precizira Garvanović-Porobija, bio gnjevan prvenstveno zbog nasilja što ga je vidio u svjetskim ratovima i zbog ljudske gluposti. Usto, Krleža je znao da do čitatelja može doprijeti biblijskim slikama i simbolima, da su oni poznati u kršćanskoj profiliranoj kulturi. On sam je rastao uz biblijske slike i obredne događaje u crkvi te ih je kasnije uključio u svoj književni svijet. I, najposlije, Krleža nije bio ravnodušan prema kulturnom i duhovnom nasljeđu.

Najočitije primjere upotrebe Biblije autorica pokazuje na dva široj publici najpoznatija Krležina djela: drami „Gospoda Glembajevi“ i romanu „Povratak Filipa Latinovicza“. U Glembajevima su najpoznatiji ženski likovi biblizmi: Angelika, sestra dominikanka, uobličena prema uzorku Madonne, Isusove majke; i s druge strane barunica Castelli, prema liku velike bludnice iz biblijske apokalipse Otkrivenje Ivanovo.

„Povratak Filipa Latinovicza“, pandan je biblijskoj paraboli o izgubljenom sinu, pa premda će dobri poznavatelji Krležu vidjeti u tom romanu prvenstveno Odiseja, Krleža je zapravo biblijski profilirao svoj diskurz pa tek potom klasično, tvrdi autorica djela „Veliki meštar sviju biblizama“.

Iako se deklarirao kao ateist, on je vrijednosti što ih je našao u prethodnom ideološkom okviru transportirao u drugi ideološki okvir, posebice u odnosu na zaštitu malih, marginaliziranih, socijalno obespravljenih, pa i u odnosu prema ženama. U tome je Krležu uzor – zašto bismo odbacili vrijednosti svojih ideoloških neistomišljenika? Možda postoji mogućnost da učimo jedni od drugih namjesto da se odvajamo po neprijateljskim taborima?

Sve u svemu, ističe Garvanović-Porobija, Biblija se s Krležom još jednom potvrdila kao živa Knjiga, koja premošćuje i ruši zidove, a „trebalo bi srušiti zidove“ kako bi to poetski istaknuo Krešimir Bagić. Biblija nije samo liturgijska knjiga koja ostaje unutar crkvenih zidova, nego ona ulazi u neočekivane svjetove, usmjerena je na životna pitanja, na odnose među ljudima, na pravednost i na viziju boljeg svijeta.

Stoga je iznenadno zasinula i u svijetu jednog ljevičarskoga pisca. Čini mi se da je Krleža pritom odigrao ulogu proroka Jone. Iako se tome opirao, ipak ju je iznio na začudan i zanimljiv način. Tako djeluju biblizmi, očekujući nas iz prikrajka da nam osvijetle put, zaključuje Đurđica Garvanović-Porobija.

Biblija i hermeneutika

Drugo djelo koje je ove godine posebice obilježilo dijalog Biblije i hrvatske kulture „Zrno gorušičino“ Jadranka Brnčić, djelo koje, na temelju filozofijske hermeneutike Paula Ricoeura, čita odabrane perikope Staroga i Novoga zavjeta (Ex libris, Rijeka).

Jadranka Brnčić objašnjava da je nastojala pridonijeti premošćivanju jaza između dva svijeta – biblijskog i književnog – koji se proučavaju uglavnom zasebno unatoč dugoj tradiciji povezivanja sekularne s religijskom kritičkom tradicijom. Tako, Biblija ostaje prostor isključivo teoloških promišljanja, ističe autorica.

„Hermeneutika mi omogućuje da Bibliju čitam u perspektivi mnoštva interpretacija te otkrijem u njoj značenja koja ne moraju biti nužno teološka. Premda konstelacija racionaliziranih teoloških simbola ima svoju povijest i nije jednoznačna – mijenjala se pod utjecajem razvoja biblijske egzegeze, razlikuje se i od jedne do druge crkvene zajednice – po crkvama i na vjeronaučnim susretima, pa čak kadikad i na teološkim fakultetima, uglavnom čujemo jednu ili dvije od mogućih interpretacija biblijskog teksta“, dodaje Jadranka Brnčić.

Naputak za čitanje je i sami naslov knjige. Ona nije naslovljena „Zrno gorušičino“ da bi se tumačilo što ta sintagma znači, nego stoga jer su metafore i simboli poput gorušičinih zrna koji djeluju u samoj strukturi teksta, objašnjava autorica.

Čitati biblijski tekst kao poetski tekst otkriva nam mnogo „više“ značenja nego nam to mogu otkriti teološki koncepti što ih u njega upisujemo. Štoviše, oni nam mogu neka značenja i zastrti, dodaje ona. Jadranka Brnčić ističe da se u crkvenom pastoralu u nas uglavnom s nepovjerenjem gleda na hermeneutiku, a razloge vidi u „određenoj komociji, nedovoljne obrazovanosti, a možda i bojazni da vjernici nisu dovoljno zreli“. Da bi hermeneutika bila vjerna svojoj metodi, sve treba dovoditi u pitanje jer je, naposljetku, i sve interpretacija.

Hermeneutičko čitanje ne nudi svoje razumijevanje u zamjenu za neko drugo niti nudi „rješenja“, nego otvara pitanja uzimajući u obzir mnoga znanja, od arheoloških i antropoloških sve do lingvističkih i filozofijskih, kao i mnoge metode čitanja.

Marina Protrka Štimec za primjer navodi „slojeve interpretacija“ o riječima i djelima u Isusovu životu. Prvo je on sam vlastitim riječima i životom tumačio Toru koja i sama samu sebe interpretira. Potom su njegov govor i govor o djelima postali tekstom: evanđelisti su zabilježili Isusove riječi i djela kako su ih, u svjetlu Isusove muke i uskrsnuća te prvih progona i podjela među učenicima, interpretirale prve kršćanske zajednice. Potom su Evanđelja redigirana, neka cenzurirana i odbačena, te postala temeljem interpretativnih zajednica: mističkih, vjerskih, teoloških, eklezijalnih. Bez hermeneutike teško da se može probiti kroz sve te slojeve.

Potom još dodaje: „Meni su se otvorila pitanja, primjerice, o Deset zapovijedi kao o Deset besjeda: budući izgovorene u futuru, one govore o posljedicama odnosa s Bogom, a ne o uvjetima da bismo s Bogom uopće mogli ući u odnos, što znači da bismo ponajprije trebali raditi na kvaliteti odnosa prema Bogu, sebi i ljudima, a iz te kvalitete će prirodno proizaći ponašanje u skladu s našim odnosom. No, taj je put neizvjesniji i daleko odgovorniji nego se baviti zabranama. U našem smo govoru izmjestili Boga iz nas samih te smatramo da se odnos s Bogom uspostavlja posredstvom morala, a ne razvijanjem osjećaja za svetost života.“

Preneseno: autor Ivo Lučić, HINA

Uvod

U ovoj rubrici ćemo objavljivati ili prenositi osobna kritička razmišljanja različitih autora o temama koja mogu biti od interesa informacijskim stručnjacima. Pozornost će ovdje – osim na izrazito informacijske teme - biti posvećena i primjerima u kojima se nastoje iščitati prava značenja poruka poslanih kroz medijske napise o općim problemima koji nas okružuju, a koji ukazuju na mehanizme informacijskog manipuliranja u javnoj sferi. Jedan od ključnih zadataka informacijskih stručnjaka je da znaju pronaći i posredovati podatke. Za to im je nužno pravilno interpretirati informacije iz korpusa tekstova koji ih okružuju. Stoga držimo da informacijski stručnjaci, iako najčešće rade na raznim praktičnim profesionalnim zadacima unutar različitih znanstvenih, tehničkih ili drugih područja djelovanja, svakako trebaju ovladati i razumijevanjem brojnih mehanizama veće ili manje manipulacije podacima i informacijama kojima su javno izloženi kao i s mogućim načinima njihove interpretacije. U nas postoje brojni primjeri takvih manipulacija, ali srećom i kritičkog odgovora upućenih pojedincima koji barem djelomično otkrivaju takve mehanizme. Nadamo se će izbor takvih pokušaja razotkrivanja manipulativnih mehanizama za nas kao informacijske stručnjake biti koliko poučan toliko ponekad i zabavan.

Urednik Ivo Tokić

Dim i ogledala terorističkog čina u Francuskoj - rast države elektroničkog nadzora

Jesu li braća Kouachi bili motivirani tek kažnjavanjem satiričkog časopisa, kako je - prema medijima - jedan od njih rekao, ili su ispunjavali neki plan koji je i njima samima bio nepoznat? Časopis Charlie Hebdo mnoge je muslimane iritirao svojim karikaturama već barem osam godina, nije to od jučer. Prikazivao je također i karikature vjerskih vođa drugih religija. Zašto reakcija baš sad, nakon tolikih godina?

Nedavno se dogodila još jedna inačica događaja kakvi su se u posljednjih petnaest godina često izvodili. "Izvodili" je prava riječ, implicira kazališnu pozornicu i publiku kojoj treba pobuditi osjećaje. No, za razliku od kazališta, događaji oko nas predstavljaju se kao stvarni, ili se barem njihova interpretacija predstavlja kao jedina točna. No, zaključci koje će svatko od nas donijeti (ili prihvatiti od medija) o događanjima u svijetu, prije svega ovise o razini s koje promatra svijet, te o nekim premisama.

Pa, popričajmo o nedavnom terorističkom činu u Parizu, o napadu na sjedište satiričnog tjednika Charlie Hebdo, koji se smatra najsmrtonosnijim terorističkim napadom u Francuskoj zadnjih desetljeća. Ubijeno je nevinih desetero zaposlenika tjednika i dvojica policajaca, a izvršitelji su bili dvojica braće francusko-alžirskog podrijetla, braća Said i Cherif Kourachi, u dobi od 34 i 32 godine, rođeni u Parizu, koji su, rečeno je, prošlog ljeta u Francusku došli iz Sirije, gdje su bili na ratištu. Postavimo prvo sliku, a sve će iz nje slijediti samo po sebi. U ovom svijetu dima i ogledala, ništa nije kako se predstavlja. No, ako se zna kamo se stremlji i kojim metodama, stvari postaju manje zamagljene. Važno je stalno imati na umu širu sliku, a ne dopustiti da neki njeni dijelovi odvuku svu pažnju.

Metoda malih koraka

Kako je ja vidim, ta slika izgleda ovako: određena interesna nadnacionalna skupina gradi svjetsku totalitarnu državu elektroničkog (i svakog drugog) nadzora. S obzirom da to nitko normalan ne bi prihvatio, koriste dvije metode. Prva je "metoda malih koraka". Cilju kojem teže približavaju se kroz mnoštvo malih pomaka koje kroz medije predstavljaju kao međusobno nepovezane, tek vođene događajima. No, te događaje oni sami konstruiraju i tu dolazimo do druge metode koju se naziva - "problem-reakcija-rješenje". Prvo će se stvoriti problem, potom će se pričekati ili potaknuti kroz medije ogorčenu reakciju ljudi. Potom će oni isti koji su stvorili problem ponuditi "rješenje" koje će svi, onako uskuhanih emocija i puni straha, prihvatiti, dok pri zdravom razumu - ne bi. Taj obrazac se kroz povijest 20. stoljeća puno puta ponavljao, a posebno je postao uočljiv s događajima zvanim 9/11, na temelju kojih je pokrenut fantomski "rat protiv terorizma".

Primjerice, prethodno već napisan zakon o domovinskoj sigurnosti - koji je praktički poništio Ustav i razna ljudska i građanska prava, te omogućava hapšenja kad se koga i na koliko dugo hoće, samo na

temelju sumnje - u SAD-u nikako nije mogao proći sam po sebi. No, nakon rušenja newyorških nebodera, prošao je bez ikakvih problema. Slične su bile posljedice mnogih nasljednika 9/11, poput bombe na bostonskom maratonu, o kojoj je priča bila jednako šupljikava, baš kao i ona o bombašu koji je na avion unio bombu u gaćama. Taj je događaj, recimo, bio povod da se pojača osiguranje na aerodromima, da se počne ozračivati putnike tj. pregledavati ih sa skenerima s X-zrakama i podvrgavati ih mnogim drugim ponižavajućim pregledima. I u tom, kao i u mnogim drugim slučajevima, osiguranje objekta su davale izraelske sigurnosne kompanije, koje slobodno možemo čitati kao "Mossad". U takvim slučajevima često su se pojavljivali "propusti", poput gašenja nadzornih kamera i sično. No, ni Mossad ne treba promatrati izdvojeno, jer gornji ešaloni vlasti Izraela i SAD-a funkcioniraju kao jedno tijelo, a često - kao u slučaju 9/11- imaju i pomoć nekih dijelova francuskih obavještajnih službi. Uostalom, sve je to samo jedna velika obavještajna služba.

Nadnacionalna interesna grupa kao svoje pijune - kroz mrežu više ili manje tajnih društava i "trustova umova", te nadzor nad medijima i glavnim svjetskim institucijama - postavlja predsjednike nekih najvažnijih država, pa u džepu uvijek ima američkog predsjednika, kao i engleske, francuske i njemačke premijere ili premijerke. Oni rade što im se kaže, a takva su pravila igre unaprijed prihvatili jer imaju takve (nikakve) karaktere, psihopatske crte (manjak empatije) i žudnju prema moći.

U konačnici, formula je jednostavna i kad se dogodi neki teroristički čin koji kroz medije gromko odjekne, ne možete pogriješiti u prognozi. Slijede prijedlog nekog političkog "vođe" da se povećaju mjere sveukupnog nadzora nad građanima, navodno zbog terorizma, te burni pozivi da se intenzivira "rat protiv terorizma", koji će onda biti povod za uvođenje još više kontrole. Baš tako je i bilo.

Stvaranje problema

Teroristički čin u Francuskoj, po već puno puta raskrinkanom obrascu, također treba poslužiti kao gorivo povećanju sveopćeg nadzora. Čak ima i neke sitne paralele u "modus operandiju" s prethodnicima. Recimo, navodno je jedan od terorista identificiran jer je ostavio osobnu kartu u automobilu. To mi se učinilo doista vrlo glupo, pogotovo zato jer su teroristi opisivani kao ljudi s ponašanjem obučениh vojnika, dakle sabrani i usredotočeni na cilj, a takvi ne razbacuju osobne dokumente naokolo. Štoviše, susjed terorista Cherifa Kourachija, Eric Bade, za BBC je rekao da se Kourachi nije ponašao sumnjivo, da je bio pristojan i prijateljski nastrojen te je, iznad svega, bio spreman pomoći starijima i nemoćnima. Još je rekao: "Nije bio agresivan. Nije bio ludi fanatik. Bio je mirna osoba."

Osobna iskaznica pronađena u automobilu koji su koristili napadači na redakciju (FOTO: AFP)

No, podsjetilo me to na smiješnu situaciju iz vremena 9/11, kad je policija identificirala jednog od terorista iz aviona time što je na tlu "pronašla" njegovu putovnicu. Avion je udario u neboder i eksplodirao, ali putovnica je neoštećena pala na tlo, i to baš otmičareva. Poslije, naravno, o toj putovnici nije bilo više riječi. Mora da se netko slatko smijao!

Uz opis djelovanja braće Kourachi (prema Sky Newsu: "...medijski komentatori ističu kako se na temelju snimaka čini da napadači imaju vojnu obuku...naglašava se sistematičnost provedbe napada") baš se ne uklapa ni vijest da su "džihadističke zastave i molotovljevi kokteli pronađeni u napuštenom automobilu koji su koristili napadači na redakciju lista Charlie Hebdo." Htjeli su mahati zastavama dok pucaju po redakciji? Izvjesiti ih na zgradu? Molotovljeve koktele su zaboravili ponijeti? Nisu imali novca za prave bombe, uz svu ostalu opremu? Jedan preživjeli svjedok, kojemu je jedan od braće Kourachi rekao da bježi jer "oni ne ubijaju civile", rekao je da je bio "obučen u crno i teško naoružan kao pripadnik specijalnih snaga". Čovjeka čiji su automobil oteli, za francuske medije opisao ih je ovako: "Bili su jako, jako smireni, jako profesionalni, pravi komandosi. Ni jednom nisu podigli glas, a poručili su mi, kad me mediji pitaju, da kažem kako je to napravila Al-Qa'ida iz Jemena".

Za ukupnu sliku treba imati na umu i još neke detalje. Channel4 je izvijestio da su neki arapski i kurdske izvori u Mosulu u Iraku izvijestili da je šaik Abu Saad Ansari, predstavnik Islamske države (ISIS), tijekom propovijedi rekao da je Islamska država odgovorna za terorističke napade u Parizu. Na stranu što takve "vijesti" više nalikuju glasinama, "rekla-kazala" (treba pripremiti temelj za daljnju manipulaciju percepcijom), ali prije koji mjesec na ovom mjestu tema je bio upravo bljeskoviti nastanak ISIS-a koji je sve "iznenadio" i indicije koje ukazuju da je on tek kreacija iste one grupacije koja (najviše kroz SAD i Izrael, ali i EU) metodom "problem-reakcija-rješenje" gradi totalitarnu svjetsku državu. Za to su joj potrebni neprestani sukobi. Marljivo pokušava "skuhati" svjetski rat na Bliskom istoku, pa upravlja svim sukobljenim stranama. Financirat će jednako Izrael, kao i arapske kraljevske dinastije ili pak fanatične islamiste pod nazivom ISIS. Iz toga slijedi - ako su teroristi radili u ime ISIS-a, to znači da su ih zapravo poslali isti oni koji su poslije osuđivali taj nasilni čin kroz svoje pijune na napadnutoj strani.

Ah, zaboravio sam, nikad nećemo saznati što je doista posrijedi, jer su teroristi ubijeni, nakon što je 80.000 pripadnika policije i vojske mobilizirano diljem Francuske, kako bi se pridružili lovu na dvojicu ljudi. Prema izvorima iz francuske Vlade, braća su izašli iz zgrade tiskare i pucali na policiju prije nego što su ubijeni. Što ćete, valjda nikako nisu mogli pričekati da potroše municiju, pa ih zarobiti radi

ispitivanja, što bi se svakako potrudila napraviti svaka organizacija kojoj bi bilo stalo da razokrije mrežu terorista i spriječi buduće napade.

Nakon stvaranja problema, slijedio je drugi korak:

...reakcija

Predsjednik Europske komisije Jean-Claude Juncker osudio je napade u Parizu i pozvao na reakciju država članica Europske unije. Njemačka kancelarka Angela Merkel je istaknula da napad u Francuskoj nije samo napad na francuske građane i njihovu sigurnost, već i na slobodu tiska i govora, temeljne elemente naše slobodne demokratske kulture. Britanski premijer David Cameron je osudio grozan teroristički napad i zasjedanje britanskog parlamenta otvorio pozivom na jedinstvo s Francuskom suočenom s terorizmom. Nicolas Sarkozy osudio je teroristički napad kao napad na samu civilizaciju, te rekao da ovo "nije pitanje demokracije", te da se "civilizirani ljudi, neovisno o osobnim uvjerenjima, moraju ujediniti pred barbarizmom i fanatizmom", jer je ovo "objava rata civilizaciji, a civilizacija je dužna organizirati obranu i to je ono što smo odlučili napraviti". Pozvan je Barack Obama da s blesimetra pročita: "Jedinstveni smo u spoznaji da strah nikada neće zamijeniti slobodu i ideale koje ćemo braniti - ideale koji osvjetljaju svijet". Zamijenite teze i dobit ćete istinu. Bijela kuća je kroz glasnogovornika poručila da su "visoki dužnosnici Bijele kuće u bliskom kontaktu s francuskim kolegama" i da su "SAD spremne surađivati s Francuzima i pomoći u vođenju istrage". U to uopće ne sumnjam. Ako želiš nešto zataškati, svakako ti budi taj koji će "voditi istragu" - to je već desecima puta prokušan recept. Michelle Stanistreet, glavna tajnica britanskog Nacionalnog sindikata novinara, nazvala je napad "pokušajem ubojstva slobodnih medija" i time dala još vode na mlin pravoj agendi, jačanju uvođenja sveopćeg nadzora koji će još smanjiti, ionako već krnje slobode ljudi. Jer vrijeme je za:...

...rješenje

Jedan novinski naslov sažeo je bit: "Događaji u Parizu mogli bi promijeniti naš stav prema zaštiti privatnosti!" Predsjednik Europskog vijeća Donald Tusk najavio je kako će zbog ovog događaja, terorizam biti glavna tema europskog summita u Bruxellesu. Unaprijed sam se poveselio! Tusk je rekao da "namjerava iskoristiti sastanak šefova država i vlada 12. veljače za raspravu o odgovoru koji EU može pružiti na izazove borbe protiv terorizma. Europska unija ne može sve učiniti, ali može doprinijeti jačanju naše sigurnosti". Podsjetio je na uvođenje europskog uhidbenog naloga nakon atentata 11. rujna u SAD-u.

"Međutim, moramo učiniti više", kazao je i pozvao Europski parlament da ubrza rad na prijedlogu europske direktive PNR "koja bi mogla pomoći u detektiranju putovanja opasnih osoba". Taj projekt europskog registra podataka o putnicima, Europski parlament blokira od 2011. godine. Predsjednik Europskog vijeća pozvao je Europski parlament da sada odbaci averziju prema dijeljenju podataka o putnicima u zrakoplovima, kako bi se mogli identificirati opasni ljudi. Prijedlog dosad nije nailazio na odobravanje zbog straha od kršenja privatnosti građana EU-a. Prema njegovu prijedlogu, policijskim i obavještajnim agencijama omogućio bi se pristup višegodišnjim podacima o putnicima koji putuju u i iz EU-a.

I David Cameron odlučio je (bolje reći, odlučeno je za njega) iskoristiti isti vjetar u svojoj zemlji, te propagirati više nadzora protiv "islamskog kulta smrti". Susreo se sa šefovima obavještajnih službi i osiguranja radi uvođenja "još opsežnijih" ovlasti za motrenje sumnjivih. Na maršu u Parizu, Cameron je obećao uvođenje strožih mjera, ako još bude premijer 2016., kada se sadašnji zakoni obnavljaju. Još je rekao: "Trebamo modernizirati naša pravila o prisluškivanju. Mislim da ne možemo dopustiti da moderni oblici komunikacije budu izuzeti (...) od prisluškivanja. To je moj jasni stav i ako budem premijer nakon idućih izbora, pobrinut ću se da se ti zakoni uvedu". To što zove svojim stavom, već ste shvatili, samo je namjera njegovih šefova čiji je službenik - on nema svoj stav, a događaji poput pariškog konstruirani su upravo s tim ciljem.

Ravnateljica "Big Brother Watcha", Emma Carr, rekla je da je potpuno neprihvatljivo da se tragedija u Parizu iskoristi kao opravdanje za proširenje nadzora i da je to pogrešna odluka koja će odvući resurse od operacija usmjerenog nadzora, u ovo vrijeme kad agencije već imaju velikih problema kako se nositi s velikom količinom informacija koje prikupljaju. Jedini je problem, draga Emma, što je baš zato ta situacija i stvorena, ona nije nastala slučajno. I što krajnji cilj nije cilj nadzirati "teroriste", nego sve građane.

Iz izjave profesora Michaela Clarkea, ravnatelja obrambenog trusta umova Royal United Services Instituea, može se iščitati priroda nove faze. On je rekao da će se broj ovakvih napada povećati, jer su oni "trenutna moda među džihadistima". To više nisu složeni i dobro organizirani napadi na zrakoplove i zračne luke, već ulični pokolji. Shvaćam, gospodine Clarke, na tim mjestima već ste uvećali osiguranje do grotesknih razmjera, vrijeme je da se ono proširi i na druga područja. Koliko prozirno sve ovo može biti?

No, da se ne bi slučajno netko još pomišljao oko uvođenja nadzora nad putnicima, u svjetskim biltenima (medijima) osvanula je "vijest" da je Nacionalna obavještajna agencija SAD-a (NSA)

obavijestila Svetu Stolicu da je Vatikan sljedeći teroristički cilj. To je pak u nedjeljnom večernjem dnevniku prvi iznio aposlutno objektivni izvor, prvi program izraelske državne televizije, "ne donoseći potanje podatke", a prenijela je Talijanska televizija La 7. Tako nastaju "vijesti": rekla-kazala. Njemački nedjeljni "Bild am Sonntag" javio je da je NSA prisluškivala razgovore eksponenata tzv. "Islamske Države" (s obzirom da NSA sigurno ima prste u organiziranju Islamske države, to im nije trebao biti problem) i tako dočula da je Pariz samo početak ofenzive terora u Europi, da se grupe od po četvero komandos ubacuju među izbjeglicama koji pristižu u Uniju, svaka sa svojim ciljem u nekom od njenih gradova.

Priča se, čuli smo, načuli smo... Ma možda je to sve i istina!? A možda je Mjesec napravljen od sira? Ja sam, recimo, našao da se priča da je sve ovo velika namještaljka.

Još neke razine

Ubijanjem terorista postalo je teško otkriti jesu li oni bili dio veće ideološki vođene grupe ili su radili za svoj račun. Jesu li braća Kouachi bili motivirani tek kažnjavanjem satiričkog časopisa, kako je - prema medijima - jedan od njih rekao, ili su ispunjavali neki plan koji je i njima samima bio nepoznat? Časopis Charlie Hebdo mnoge je muslimane iritirao svojim karikaturama već barem osam godina, nije to od jučer. Prikazivao je takođe i karikature vjerskih vođa drugih religija. Zašto reakcija baš sad, nakon tolikih godina?

Neki analitičari su ukazali na sve agresivniju francusku ulogu u borbi protiv tzv. islamskih džihadista u središnjoj Africi. S druge strane, francuska je Vlada direktno i indirektno bila na strani džihadista u Libiji tijekom rušenja svjetovnog vladara Gaddafija 2011. godine, odrađujući - kao i druge zemlje, članice kolacije - posao za upravljače iz nadnacionalnih interesnih grupa. Također, Francuska već četiri godine pomaže islamskim pobunjenicima protiv još jednog svjetovnog vladara, sirijskog predsjednika Bashara Al-Asada. Zato nema razloga vjerovati da su francuske akcije u drugim dijelovima svijeta razljutile islamske džihadiste, mada je upravo takvo objašnjenje pušteno u francuske medije.

Umjesto toga, masakr u Parizu mogao bi biti Mossadova operacija da se u Francuskoj i drugim europskim zemljama obuzda rastuća simpatija prema Palestincima i njihovim zahtjevom za državom, što zadnjih mjeseci predstavlja udar na Izrael i cionizam. Parlamenti Švedske, Španjolske i Irske usvojili su rezolucije koje podržavaju palestinsku borbu, a i Francuska je napravila sličan korak glasanjem u Vijeću sigurnosti UN-a.

Ovim se masakrom još jednom jača slika muslimana kao terorista suprotstavljenih civilizacijskim vrijednostima slobode izražavanja i življenja u harmoniji s većinskom populacijom. Izrael i Mossad na ovaj način možda rade raskol između europskih građana i muslimanske manjine kako bi zaustavili rastući trend pogleda na Palestince kao na žrtve, a ne agresore, kako su ih svih ovih godina portretirale izraelske elite i mediji pod kontrolom cionista. A uvijek su se mogli osloniti na neke muslimanske grupe koje su spremne poduzeti nasilne korake u slavu Islama.

Mimohod hipokrizije

Kao reakcija na pokolj dvanaestero nevinih ljudi u napadu na novinsku redakciju časopisa Charlie Hebdo, u Francuskoj je održan višemilijunski "republikanski mimohod", mada treba reći (mada je to bio simbolični napad na slobodno novinarstvo) da napad u Francuskoj nije ni izbliza bio najveći teroristički napad tog dana. Istoga dana je u Nigeriji, teroristička grupa Boko Haram masakrirala dvije tisuće ljudi, uključujući žene i djecu. Jeste li o tome slušali na vijestima? A što se tiče slobode tiska, autoritarni i represivni režimi diljem svijeta zaslužni su za daleko više brutalne cenzure i ubojstava novinara nego religijski ekstremisti. I nikom ništa!

Kao vrhunac cinizma, na tom su se mimohodu našli svi pijuni iste nadnacionalne grupacije koja stoji iza gradnje totalitarne svjetske države potpunog nadzora, kao i iza nastanka Izraela, ISIS-a, Europske unije, "false flag"-terorističkih činova uključujući i ovaj, svjetskih financijskih kriza, lažnih revolucija... Svi su morali doći, od Donalda Tuska, Davida Camerona, Jeana-Claudea Junkera, Angele Merkel itd, a slikati su se došli i čelnici svih institucija EU-a, NATO-a kao i predsjednici drugih međunarodnih organizacija, te čelnici pedesetak zemalja. Pojavili su se i izraelski premijer Benjamin Netanyahu i predsjednik Palestinske samouprave Mahmud Abas, kao i ukrajinski predsjednik Petro Porošenko i ruski ministar vanjskih poslova Sergej Lavrov. Svi su složno prošetali, dajući snagu novoj etapi - ali ne borbe protiv terorizma, kako su to ganutljivo predstavljali mediji, nego borbe protiv čovječanstva pod isprikom borbe protiv terorizma. Agencija Associated Press prenijela je da je diljem Francuske u povorci jedinstva protiv terorizma sudjelovalo najmanje 3,7 milijuna ljudi.

Inicijalno, pisalo je u jednoj vijesti, "republikanski mimohod" trebao je odati počast žrtvama - dvanaestorici ubijenim u napadu na satirički tjednik i drugima nastradalima, "ali sve se pretvorilo u golemi summit s velikim diplomatskim značajem." Baš kako su, vjerujem, i zamislili pravi organizatori napada. Jesam li već spominjao teroristički napad u Nigeriji, zbog kojega nitko nije ni trepnuo? Također, kad se radi o slobodi tiska u SAD-u, nitko od europskih kvislinga neće prosvjedovati. Potom,

u nekim zemljama je razlika između paravojnih militarista i vlade samo u tome što jedni imaju značku, a drugi ne, a hapšenja, maltretiranja i ubojstva novinara su uobičajena stvar.

Pariški "anti-teroristički rally" globalni mediji opisali su kao "prikaz solidarnosti bez presedana". No, milijuni ljudi, čije će dobronamjerne emocije, po starom receptu, opet biti upotrijebljene za jače stezanje omče oko vlastita vrata, nisu bili u prvom planu, nego pedesetak "svjetskih vođa" koji su se držali za ruke u znak podrške francuskom političkom karikaturalnom časopisu Charlie Hebdo. I tako su, kao primjer besramnog političkog oportunizma, neki od najnepopularnijih svjetskih vođa, u odijelima od 5000 dolara i sa šminkerskim naočalama, marširali za slobodni svijet. Pogrome nad vlastitim novinarima i građanima ostavili su kod kuće. Naftni kraljevi, teokrati, neofašisti, diktatori, zajedno s raznim političkim figurama koje podržava CIA, pripadnici NATO-ovog nuklearnog kartela i premijeri Njemačke, Francuske, Nizozemske, Britanije, koji neprekidno vlastitim građanima izmiču tlo ispod nogu - svi su bili tamo.

A je li zaista taj prikaz solidarnosti po brojnosti bio bez presedana?

Zadnji put kad se moglo vidjeti milijunske povorke na ulicama Londona, Pariza, New Yorka i mnogih drugih gradova, bilo je u osvit rata protiv Iraka 2003. godine, kada su protestirali protiv njega. No, tada medijskih divova nije bilo u blizini da ovolikom snagom poprate te povorke, već su nastojali umanjiti broj prosvjednika. Glavni mediji, CNN i BBC, imali su zadatak - promovirati rat. Znakovito je da ti ratnohuškački mediji sada nisu štedjeli na promoviranju ove povorke. Na teren su poslali svo osoblje, da pokrije događaj do nebitnih detalja. Možda zato jer je i ovo u svojoj biti ratnohuškačka operacija. I što vam to govori o planovima samozvane Elite, koja vlada korporativnim medijima? Zapravo sve stane u jednu rečenicu. Sprega tajnih službi i medija još je jednom iskrojila željenu sliku, koju će nadnacionalna grupacija upotrijebiti za oduzimanje još više ljudskih sloboda.

Preneseno: Autor: Krešimir Mišak/ 7Dnevno

Internet i društvo

Pazite što pričate, Samsungov pametni televizor vas sluša

Samsung je upozorio korisnike da *izbjegavaju razgovarati o privatnim stvarima* ispred njihovih pametnih televizora. Upozorenje se odnosi na one koji za kontrolu televizora koriste glasovne naredbe. Ako je na uređaju aktivirana ta opcija, on "sluša" svaki razgovor koji se vodi ispred njega i sve što prikupi može dijeliti sa Samsungom ili nekom trećom stranom.

Borci za zaštitu privatnosti upozorili su na kontroverzna tehnologija djeluje kao da je "ispala" iz Orwellova filma "1984".

Samsungovo upozorenje primijetio je Daily Beast koji je objavio dio načela privatnosti vezanih uz smart TV uređaje spojene na internet. Tamo se objašnjava da će pametni televizori cijelo vrijeme slušati ljude u sobi pokušavajući tako reagirati istoga trena kada mu izgovorite glasovnu naredbu bilo da od uređaja tražite da promijeni program ili da nešto za vas pretraži na internetu.

- Ako korisnik ima aktivirano upravljanje glasom, sve što televizor čuje bit će preneseno na server koji traži željeni sadržaj i zatim ga prikazuje na televizoru. U svakom trenutku možete znati je li vam uključeno upravljanje glasom jer ikona mikrofona vidljiva je na ekranu - objasnili su iz Samsunga.

Izvor: 24 sata

Tko je naš najtraženiji političar na internetu?

U skladu s podacima o najposjećenijim internet stranicama naših političara, Goran Marić je vrlo popularan političar.

Stranica HDZ-ova zastupnika Gorana Marića <http://www.sabor.hr/Default.aspx?sec=2425> najposjećenija je zastupnička stranica u 2014. godini, objavio je Hrvatski sabor.

O kojem se broju posjeta radi nije precizirano, no zanimljiv je podatak da je mrežne stranice Sabora lani posjetilo 343 tisuće posjetitelja koji su pregledali oko 2,8 milijuna stranica. Od 29 radnih tijela, građani su najčešće odlazili na stranice Odbora za Ustav i Poslovnik, što je bila praksa i proteklih godina.

Najviše posjeta saborskim stranicama zabilježeno je 25. svibnja, na dan izbora za 11 hrvatskih zastupnika u Europski parlament, oko 8600 jedinstvenih posjetitelja.

Više nego prošlih godina, posjetitelji su se zanimali za aktualnosti na engleskom jeziku, fotogaleriju, pojedinosti o hrvatskoj himni, za sve rubrike o Europskoj uniji te za kviz o prošlosti i sadašnjosti Hrvatskog sabora.

Preneseno: autor T. Pšenko, HINA

Zbog rasizma Šveđani moraju mijenjati imena - 'Negro' postaje 'crna ptica'

U najnovijem skandalu na površinu je isplivala činjenica da su Šveđani posljednjih nekoliko stoljeća pticama davali imena koja neke skupine mogu naći uvredljivima.

Promatranje ptica vrlo je popularna aktivnost u Švedskoj. Iako se na prvi pogled možda čini kao bezazlena zanimacija za ljude koji nemaju pametnijeg posla, a riješili su sve sudoku slagalice i popunili većinu goblina, Šveđani ipak ne misle tako. Naime, nevinost ovog hobija našla se pod povećalom kada su se promatrači ptica suočili s optužbama za - rasizam.

U najnovijem skandalu na površinu je isplivala činjenica da su Šveđani posljednjih nekoliko stoljeća pticama davali imena koja neke skupine mogu naći uvredljivima.

Na primjer, jedna je vrsta nazvala "ciganska ptica" dok se drugu oslovljava s "negro". Uz to, uvreda "caffer", koju bijelci koriste za crnačku populaciju u Južnoafričkoj Republici, jako podsjeća na švedsku vrstu ptice "kaffer". Također, tu je i ptica "Hottentot" čiji je naziv inspiriran imenom jezika domorodačkog južnoafričkog plemena Khoikhoi, ali je i pogrdan naziv za njih.

Unatoč velikoj popularnosti promatranja ptica među Šveđanima, postojanje ranije navedenih imena te ostalih slične problematike izazvalo je nezadovoljstvo javnosti. Kada je Švedsko ornitološko društvo (SOS) prije dva tjedna završilo svoju prvu listu svih imena ptica (čak 10,709), organizacija je najavila pomalo nespretne promjene istih.

U procesu kategoriziranja imena struka je izrazila zabrinutost oko nekih jer smatraju da nose uvredljiv ton. Kao rezultat, neka imena će biti promijenjena. Tako će, recimo, "negro ptica" od sada biti poznata kao "crna ptica".

- Dok smo radili popis postalo je očito da su neka stara imena u potpunosti zastarjela - objasnio je Anders Wirdheim, glasnogovornik SOS-a za The Washington Post.

Dodao je kako ne želi da se imena ptica koriste za stvaranje šireg zaključka oko SOS-a.

- Od tisuće imena svega desetak se može uzeti kao snishodljiva ili čak rasistička - prokomentirao je Wirdheim.

Ističe međutim kako je SOS ostao iznenađen koliko su ozbiljno neki uzeli optužbe za rasizam.

- Očekivali smo nekoliko reakcija, no sigurno ne čitavu poplavu komentara. Ovdje u Švedskoj velika većina je za promjene koje smo uveli - zaključio je Wirdheim.

Izvor: Jutarnji list

Birokracija je svugdje ista:

Tvrtka s tradicijom dugom 134 godine propala zbog - tipfelera!

Pet generacija obitelji Davison-Sebry iz Walesa gradilo je obiteljsku tvrtku Taylor & Sons pune 134 godine, ali bila je dovoljna samo jedna greška anonimnog birokrata iz Londona pa da tvrtka propadne, a radnici završe na ulici.

Naime, u veljači 2009. britanska državna agencija Companies House, zadužena za registriranje i nadzor tvrtki, objavila je redovno izvješće u kojem je, između ostalih, navedeno da tvrtka Taylor & Sons ide u likvidaciju.

Ustvari, bankrotirala je tvrtka Taylor & Son, ali uskoro se pokazalo da je 's' viška bio fatalan po velšku kompaniju.

'Prodali su informacije kreditnim agencijama i ubrzo smo ostali bez kredibiliteta kod naših dobavljača jer su mislili kako idemo u likvidaciju. Bio je to nezaustavljiv proces', kaže Philip Davison-Sebry, bivši direktor i suvlasnik tvrtke.

Davison-Sebry priča kako je više od 3.000 dobavljača u samo tri tjedna otkazalo njihove narudžbe, a komercijalne banke povukle su kreditne linije koje su imale s kompanijom.

'Bio sam na odmoru na Maldivima kad sam dobio poruku da odmah kontaktiram jednog od naših najvećih klijenata. Rekli su mi da ne mogu razumjeti kako netko može otići na godišnji odmor u takvoj situaciji', prisjeća se Davison-Sebry.

'Obavijestili su me da idemo u likvidaciju i da su tu informaciju dobili od kreditnih agencija. Nazvao sam svoj ured, a tamo je bio Armagedon. Bilo je to na 50. rođendan moje žene. Možete zamisliti kako nam je bilo – dan kojeg nikada neću zaboraviti.'

Unatoč očajničkim pokušajima uvjeravanja kupaca i dobavljača kako je u pitanju greška, ispostavilo se da tvrtki osnovanoj 1875. nema pomoći. Napustio ih je najbolji klijent, povučeni su već potpisani ugovori i nakon dva mjeseca tvrtka s 250 zaposlenih otišla je u stečaj.

No, obitelj Davison-Sebry odlučila je tužiti Companies House i ovih je dana, nakon četverogodišnje sudske bitke, pravda napokon zadovoljena kad je sudac Visokog suda presudio da je Companies House odgovoran za propast tvrtke.

Bilo je to prvi put u povijesti agencije da im se dogodila takva greška, ali to nije bila olakotna okolnost za suca. 'Bilo vam je prvi put zato što je takvu grešku lako izbjeći', objasnio je.

Davison-Sebry je izjavio kako je oduševljen presudom, a preostaje jedino da sud odredi visinu odštete koju će državna agencija morati isplatiti obitelji. Odvjetnici obitelji tražili su odštetu u visini od 8,8 milijuna funti tj. 90 milijuna kuna.

Izvor: Wales Online / Jutarnji list

Jednostavan način za otkriti je li hrana u restoranu skupa

Profesor lingvistike i računarstva s američkog sveučilišta Stanford Dan Jurafsky otkrio je da luksuzni restorani pišu menije ispunjene kitnjastim riječima i izrazima kako bi opravdali višu cijenu hrane.

Jurafsky i njegovi kolege pregledali su cijene nekih 650.000 različitih jela s 6.500 menija iz sedam američkih gradova (New York, Boston, Chicago, Philadelphia, Washington DC, San Francisco i Los Angeles).

Koristili su računalni program za 'čitanje' menija, a podatke su potom analizirali pomoću statističkih alata. Otkrili su kako restorani koji koriste duže riječi i rečenice za opisivanje stavki na meniju, ujedno takva jela naplaćuju više.

Izračunali su da svako slovo u nazivu jela u prosjeku poskupljuje njegovu cijenu za 18 centi (1,20 kn). Takozvani 'primamljivi pridjevi', poput 'mirišljav', 'bogat' ili 'hrskav' često se koriste kako bi opravdali veću cijenu pojedinog jela od prosjeka.

Skupa jela u restoranima često se opisuju i seksualnim pojmovima u online vodičima dok jeftine zalogajnice obično povlače paralele između svoje ponude i opojnih droga.

Osobe koje često posjećuje elitne restorane u opisu hrane koju tamo jede upotrebljavaju pridjeve poput 'orgazmično' ili 'zavodljivo'. Jurafsky kaže kako nije jasno zašto postoji veza između seksualnih izraza i skupe hrane, osim one očite prema kojoj obje stvari izazivaju oralno zadovoljstvo.

'Možda ljudi u razmetljive restorane izlaze na spoj pa već tamo počnu razmišljati o seksu', kaže Jurafsky.

Izvor: Jutarnji list

Poštanski sandučić za komentare i prijedloge čitatelja

Poštovani čitatelji,

e-mail adresa uredništva: ivo.tokic@ina.hr

Želimo čuti što mislite o našem glasilu, vaše prijedloge čega bi trebalo biti više, a čega manje, kako bi nam pomogli da budemo korisniji.

Uredništvo

HID-Droblilica

Glavni urednik : mr.sc. Ivo Tokić, e-mail: ivo.tokic@ina.hr

Članovi uredništva: dr.sc. Živana Hedbeli, Marina Mayer, dr.sc. Daniela Sraga, mr.sc. Irena Pilaš

HID

Knjižnica IRB, Bijenička 54, 10000 Zagreb, Hrvatska

Tel.: +385 1 3722 643; faks: +385 1 3722 630 <http://www.hidd.hr>

Matični broj: 0513814

Žiro račun: 2340009-110007285